

DE KRIJGSRAAD

IN NAAM VAN DE REPUBLIEK

Parketnummer : 3996

Vonnisnummer : 59

Datum uitspraak : 29 november 2019

Tegenspraak

Raadsman : I.D.Kanhai BSc., advocaat,

VONNIS

van de Krijgsraad, zitting houdende te Paramaribo, in zaak van het Openbaar Ministerie tegen:

ALIBUX, LIAKAT ALI ERROL

geboren op [datum] te [district]

wonende aan [adres] te [woonplaats]

verdachte,

in vrijheid verkerende.

1. Het onderzoek van de zaak

De zaak is inhoudelijk behandeld op diverse zittingen.

De Krijgsraad heeft na de inhoudelijke behandeling van de zaak kennis genomen van de vordering van de Auditeur-Militair en van hetgeen de verdachte zelf en diens raadsman naar voren hebben gebracht.

De AM heeft gevorderd dat verdachte integraal wordt vrijgesproken van het tenlastegelegde feit onder A en B, vanwege gebrek aan voldoende bewijs.

De verdediging heeft ook vrijspraak bepleit voor de verdachte.

2. De tenlastelegging

Aan dit vonnis is als bijlage gehecht een door de griffier gewaarmerkte fotokopie van de inleidende dagvaarding bij de Krijgsraad, van waaruit de inhoud van de tenlastelegging geacht moet worden hier te zijn overgenomen.

Indien in de tenlastelegging taal- en/of schrijffouten voorkomen, zijn deze verbeterd. De verdachte is daardoor niet in zijn verdediging geschaad.

3. De geldigheid van de dagvaarding

Bij het onderzoek ter terechtzitting is gebleken dat de dagvaarding aan alle wettelijke eisen voldoet en dus geldig is.

4. De bevoegdheid van de Krijgsraad

De Krijgsraad is bevoegd van het ten laste gelegde kennis te nemen.

5. De ontvankelijkheid van de vervolging

Bij het onderzoek ter terechtzitting zijn geen feiten en / of omstandigheden gebleken die aan de ontvankelijkheid van de vervolging in de weg staan.

6. Schorsing der vervolging

Bij het onderzoek ter terechtzitting zijn geen gronden voor schorsing der vervolging gebleken.

De vordering van de Auditeur-Militair

Uit het rapport van de VN rapporteur van 1984 Amos Wako is de informatie verkregen dat verdachte Alibux zich op 8 december 1982 bevond in het Fort Zeelandia. De verklaringen van de getuigen die stellen dat ze de verdachte op 8 december 1982 in of nabij het Fort hebben gezien dan wel aangenomen hebben dat de verdachte aanwezig was. Dat wordt gehaald uit onder andere de verklaringen van de getuigen: [getuige 1], [getuige 2], [getuige 3], [getuige 4] en [getuige 5]. De tweede type verklaringen betreft die waarbij de verdachte adviseur van het Militair Gezag zou zijn. Gehaald uit de verklaringen van [getuige 6], [getuige 7], [getuige 8] en [getuige 9]. Niet is komen vast te staan dat kan worden bevestigd dat ook al zou verdachte behoren tot de personen die adviseerden, hij militair advies zou kunnen geven. Niet is komen vast te staan dat hij behoorde tot de samenstellers van het draaiboek. Dat was een militaire aangelegenheid. Niet is gebleken dat verdachte lijfelijk aanwezig was bij de executies. De planberaming en de uitvoering om mensen van het leven te beroven is niet komen vast te staan. Verdachte dient vanwege gebrek aan bewijs te worden vrijgesproken.

Het pleidooi van de raadsman

De verdediging heeft aangevoerd dat zij in de dossiers die ter beschikking zijn gesteld geen stukken heeft kunnen aantreffen waaruit een redelijk vermoeden van schuld voortvloeit. De verdediging vraagt om de verdachte vrij te spreken.

7. Vrijspraak

De Krijgsraad acht niet wettig en overtuigend bewezen dat verdachte het ten laste gelegde onder A, te weten medeplegen aan moord, en B, de uitlokking, heeft begaan. Ter toelichting daarop dient het volgende.

De Krijgsraad benadrukt dat voor de kwalificatie van medeplegen is vereist dat er sprake moet zijn van een nauwe en bewuste samenwerking en dient de Krijgsraad zich dus op deze criteria toe te spitsen. De Krijgsraad benadrukt verder, dat de kwalificatie van medeplegen slechts is gerechtvaardigd als de bewezenverklarde bijdrage van de verdachte aan het delict van voldoende gewicht is. Bij vorming van zijn oordeel of sprake is van de voor medeplegen vereiste nauwe en bewuste samenwerking, dient de Krijgsraad rekening te houden met onder meer de intensiteit van de samenwerking, de onderlinge taakverdeling, de rol in de voorbereiding, de uitvoering of de afhandeling van het delict en het belang van de rol van de verdachte, diens aanwezigheid op belangrijke momenten en het zich niet terugtrekken op een daartoe geëigend tijdstip. De bijdrage van de medepleger zal in de regel worden geleverd tijdens het begaan van het strafbare feit in de vorm van een gezamenlijke uitvoering van het feit.

Verdachte ontkent dat hij op 8 december 1982 aanwezig was in het Fort Zeelandia. Verdachte heeft aangegeven dat hij lid was van de Palu en dat de Palu besloot na de staatsgreep in 1980 de revolutie te ondersteunen. De nieuwe machthebbers hadden geen of nauwelijks politiek bestuurlijke ervaring. Palu besloot, volgens de verdachte nadat een analyse was gemaakt van de ontstane situatie en er geconcludeerd werd dat er een basis was gelegd van een mogelijk bredere ontwikkeling, met de nieuwe machthebbers in zee te gaan. Verdachte heeft verweer gevoerd en aangegeven dat de Palu niet in de regering zat op 8 december 1982. Voorts dat exponenten van de partij zich vanwege de toen voelbare maatschappelijke spanningen hadden teruggetrokken te Charlesburg ter voorkoming dat de Palu onterecht beschuldigd zou worden. Verdachte is geen lid van de groep van de 16 geweest en behoorde niet tot de militaire top. Verdachte zou wel de kwalificatie van adviseur hebben

gehad, doch heeft dat steeds weersproken. Verdachte heeft de slachtoffers niet opgehaald. De [getuige 4] heeft wel aangegeven dat hij de verdachte gezien heeft nabij de ingang van het Fort Zeelandia tezamen met Krolis en dat hun reactie was dat ze hadden gebeden voor zijn vrijlating. Dit gegeven is te weinig om de verdachte de kwalificatie van medeplegen aan te rekenen. De nauwe en bewuste samenwerking met de andere plegers is niet uit de verf gekomen.

Op grond van hetgeen hiervoor is overwogen, zal verdachte van het ten laste gelegde onder A worden vrijgesproken.

Verdachte wordt onder B verweten medeplichtigheid aan het gronddelict.

Voor een bewezenverklaring van medeplichtigheid in de zin van (oud) artikel 72 van het Wetboek van Strafrecht moet komen vast te staan dat verdachtes opzet - al dan niet in voorwaardelijke vorm - was gericht op het behulpzaam zijn bij het plegen van het misdrijf dan wel op het verschaffen van gelegenheid, middelen of inlichtingen tot het plegen van het misdrijf en voorts dat verdachtes opzet - al dan niet in voorwaardelijke vorm - was gericht op het door de dader(s) gepleegde misdrijf (gronddelict). Daarbij geldt dat het (voorwaardelijk) opzet van de medeplichtige niet gericht hoeft te zijn op de precieze wijze waarop het gronddelict wordt begaan. Ingeval het (voorwaardelijk) opzet van de verdachte niet (volledig) was gericht op het gronddelict, moet het misdrijf waarop het opzet van de verdachte wel was gericht voldoende verband houden met het gronddelict. Of van een dergelijk verband sprake is, is afhankelijk van de concrete omstandigheden van het geval. Doorgaans zal kunnen worden aangenomen dat dit verband bestaat indien het misdrijf waarop het (voorwaardelijk) opzet van de medeplichtige was gericht een onderdeel vormt van het gronddelict, zoals het geval is bij een misdrijf dat is begaan onder strafverzwarende omstandigheden. Maar ook in andere gevallen, waarbij zowel de aard van het gronddelict als de aard van de gedraging van de medeplichtige en de overige omstandigheden van het geval van belang zijn, kan sprake zijn van een dergelijk verband. Op grond van de hiervoor vastgestelde feiten, acht de Krijgsraad niet wettig en overtuigend bewezen dat het opzet van verdachte - al dan niet in voorwaardelijke vorm - was gericht op het door de medeverdachten gepleegde gronddelict (medeplegen aan moord) zoals omschreven in de tenlastelegging, dan wel op een onderdeel daarvan en dus evenmin op de dood van het slachtoffer Sheombar en de overige veertien slachtoffers. Mitsdien zal verdachte eveneens van het ten laste gelegde onder B worden vrijgesproken.

8. Intrekking van de vordering van de beledigde partij:

Op de terechtzitting van de Krijgsraad d.d. 30 oktober 2018 heeft mr.H.A.M.Essed, advocaat die namens de nabestaanden A) Owinje Natasha Hoost, B) Kanta Shilavati Adhin , C) Nirmala Rambocus, D) Lilian Yolande Ho Kang You, E) Rani Sohansingh, F) Eric Henk Kamperveen, G) Helen Renee Leckie, H) Vidya Satyavati Adin, I) Carol Ernesta Rahman, J) Johan Regienne Maria Slagveer, K) Vakcentrale C-47, rechtspersoonlijkheid bezittende vereniging, L) de gezamenlijke erfgenamen van wijlen Antoinette Vincentia Carbière, die zich in een eerder stadium op de voet van artikel 316 van het Wetboek van Strafvordering (Sv) als beledigde partij in het strafgeding hadden gevoegd medegedeeld de vordering als beledigde partij in te trekken. Nu de intrekking is gedaan nadat de verdediging het repliekleidooi heeft gehouden en de intrekking geen onevenredige belasting van het strafgeding oplevert, zal dit verzoek worden ingewilligd en de Krijgsraad aldus verstaan dat de vordering van de beledigde partij is ingetrokken op bovenvermelde datum.

9. Beslissing

De Krijgsraad:

Verstaat dat de vordering van de beledigde partij op 30 oktober 2018 is ingetrokken.

Verklaart **niet wettig en overtuigend** bewezen dat verdachte het ten laste gelegde onder A en onder B heeft begaan en spreekt verdachte daarvan vrij.

Dit vonnis is geweest door:

mr.drs. C.C.L.A. Valstein-Montnor, president,

Kolonel G.A.M.Cooper, lid,

Luitenant-Kolonel C.W.Li Fo Sjoë, lid,

en ter openbare terechtzitting uitgesproken op 29 november 2019 te Paramaribo door de president van de Krijgsraad, mr. drs. C.C.L.A. Valstein-Montnor, in tegenwoordigheid van de griffier mr. C.M. Simson.

w.g.C.M.Simson

w.g.C.C.L.A.Valstein-Montnor

w.g. G.A.M.Cooper

w.g. C.W.Li Fo Sjoë

Voor afschrift

De Griffier van de Krijgsraad

Mr. N. Oosterwolde